

M13.1

(a)

$$\|\mathbf{x}\|_1 = \sum_{k=1}^n |x_k|$$

Dodatnia określoność i jednorodność są oczywiste. Nierówność trójkąta dla norm wynika z nierówności trójkąta dla wartości bezwzględnej:

$$\|\mathbf{x} + \mathbf{y}\|_1 = \sum_{k=1}^n |x_k + y_k| \leq \sum_{k=1}^n |x_k| + \sum_{k=1}^n |y_k| = \|\mathbf{x}\|_1 + \|\mathbf{y}\|_1.$$

(b)

$$\|\mathbf{x}\|_\infty = \max_{1 \leq k \leq n} |x_k|$$

Dodatnia określoność i jednorodność są oczywiste.

$$\begin{aligned} \|\mathbf{x} + \mathbf{y}\|_\infty &= \max_{1 \leq k \leq n} |x_k + y_k| \leq \max_{1 \leq k \leq n} (|x_k| + |y_k|) \\ &\leq \max_{1 \leq k \leq n} |x_k| + \max_{1 \leq k \leq n} |y_k| = \|\mathbf{x}\|_\infty + \|\mathbf{y}\|_\infty \end{aligned}$$

M13.2

Mamy pokazać, że

$$\sup_{\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n \setminus \{\mathbf{0}\}} \frac{\|A\mathbf{x}\|_2}{\|\mathbf{x}\|_2} = \sup_{\|\mathbf{x}\|_2=1} \|A\mathbf{x}\|_2$$

jest równe pierwiastkowi kwadratowemu największej wartości własnej $A^\top A$.

Macierz $A^\top A$ jest symetryczna i nieujemnie określona, więc ma układ ortonormalny wektorów własnych (v_i) z nieujemnymi wartościami własnymi λ_i .

Zakładając, że $\mathbf{x} = \sum_{i=1}^n \alpha_i \mathbf{v}_i$ ma normę 1, mamy

$$\begin{aligned} \|A\mathbf{x}\|_2^2 &= \mathbf{x}^\top A^\top A \mathbf{x} = \mathbf{x}^\top A^\top A \sum_{i=1}^n \alpha_i \mathbf{v}_i = \mathbf{x}^\top \sum_{i=1}^n \alpha_i A^\top A \mathbf{v}_i = \left(\sum_{i=1}^n \alpha_i \mathbf{v}_i \right)^\top \sum_{i=1}^n \alpha_i \lambda_i \mathbf{v}_i \\ &= \sum_{i=1}^n \alpha_i \mathbf{v}_i^\top \sum_{j=1}^n \alpha_j \lambda_j \mathbf{v}_j = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n \alpha_i \alpha_j \lambda_j \mathbf{v}_i^\top \mathbf{v}_j = \sum_{i=1}^n \alpha_i^2 \lambda_i. \end{aligned}$$

Liczby α_i^2 tworzą podział jedyńki, zatem kwadrat normy możemy oszacować z góry przez $\max_{1 \leq k \leq n} \lambda_k$. To supremum jest osiągnięte dla odpowiedniego wektora własnego.

M13.3

(a)

$$\|\mathbf{x}\|_\infty = \max_{1 \leq k \leq n} |x_k| \leq \sum_{k=1}^n |x_k| = \|\mathbf{x}\|_1 \leq n \max_{1 \leq k \leq n} |x_k| \leq n \|\mathbf{x}\|_\infty$$

(b)

$$\|\mathbf{x}\|_\infty^2 = \max_{1 \leq k \leq n} x_k^2 \leq \sum_{k=0}^n x_k^2 = \|\mathbf{x}\|_2^2 \leq n \max_{1 \leq k \leq n} x_k^2 \leq n \|\mathbf{x}\|_\infty^2$$
$$\|\mathbf{x}\|_\infty \leq \|\mathbf{x}\|_2 \leq \sqrt{n} \|\mathbf{x}\|_\infty$$

(c)

Z nierówności Cauchy'ego-Schwarza

$$[|x_1|, \dots, |x_n|]^\top [1, \dots, 1] \leq \left\| [|x_1|, \dots, |x_n|]^\top \right\|_2 \left\| [1, \dots, 1]^\top \right\|_2,$$

czyli

$$\|\mathbf{x}\|_1 = \sum_{k=1}^n |x_k| \leq \sqrt{n} \sqrt{\sum_{k=1}^n x_k^2} = \sqrt{n} \|\mathbf{x}\|_2.$$

$$x_1^2 + \dots + x_n^2 \leq (|x_1| + \dots + |x_n|)^2,$$

bo po prawej mamy składniki dodatnie i każdy składnik po lewej występuje po prawej. Zatem

$$\|\mathbf{x}\|_2 \leq \|\mathbf{x}\|_1.$$

M13.4

Mamy pokazać, że

$$\sup_{\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n \setminus \{0\}} \frac{\|A\mathbf{x}\|_\infty}{\|\mathbf{x}\|_\infty} = \sup_{\|\mathbf{x}\|_\infty=1} \|A\mathbf{x}\|_\infty = \max_{1 \leq i \leq n} \sum_{j=1}^n |a_{ij}|.$$

Dla $\|\mathbf{x}\|_\infty = 1$ mamy

$$\|A\mathbf{x}\|_\infty = \max_{1 \leq i \leq n} |(A\mathbf{x})_i| = \max_{1 \leq i \leq n} \left| \sum_{j=1}^n a_{ij} x_j \right| \leq \max_{1 \leq i \leq n} \sum_{j=1}^n |a_{ij} x_j| \leq \max_{1 \leq i \leq n} \sum_{j=1}^n |a_{ij}|.$$

To oszacowanie górne jest osiągnięte dla $x_j = \operatorname{sgn} a_{ij}$.

M13.5

Wykazać, że wzór

$$\|A\|_E = \sqrt{\sum_{1 \leq i, j \leq n} a_{ij}^2}$$

definiuje submultiplikatywną normę w \mathbb{R}^{n^2} zgodną z normą wektorową $\|\cdot\|_2$.

Jest to norma, bo jest ona równoważna normie $\|\cdot\|_2$ dla wektorów z \mathbb{R}^{n^2} .

Oznaczmy i -ty wiersz macierzy A przez a_{i*} , a j -tą kolumnę przez a_{*j} .

Korzystając z nierówności Cauchy'ego-Schwarza możemy pokazać zgodność normy $\|\cdot\|_E$ z $\|\cdot\|_2$:

$$\|A\mathbf{x}\|_2^2 = \sum_{i=1}^n (a_{i*}\mathbf{x})^2 \leq \sum_{i=1}^n \|a_{i*}\|_2^2 \|\mathbf{x}\|_2^2 = \sum_{1 \leq i, j \leq n} a_{ij}^2 \|\mathbf{x}\|_2^2 = \|A\|_E^2 \|\mathbf{x}\|_2^2.$$

Ze zgodności norm możemy wywnioskować submultiplikatywność: Niech $AB = C$, wtedy

$$\begin{aligned} \|C\|_E &= \sqrt{\sum_{1 \leq i, j \leq n} c_{ij}^2} = \sqrt{\sum_{1 \leq j \leq n} \|c_{*j}\|_2^2} = \sqrt{\sum_{1 \leq j \leq n} \|Ab_{*j}\|_2^2} \\ &\leq \sqrt{\sum_{1 \leq j \leq n} \|A\|_E^2 \|b_{*j}\|_2^2} = \|A\|_E \sqrt{\sum_{1 \leq j \leq n} \|b_{*j}\|_2^2} = \|A\|_E \sqrt{\sum_{1 \leq i, j \leq n} b_{ij}^2} \\ &= \|A\|_E \|B\|_E. \end{aligned}$$

M13.7

(a)

Niech L to macierz trójkątna dolna z jedynkami na głównej przekątnej. Oznaczmy jej odwrotność przez L'

Skoro $LL' = I$, to

$$L[l'_{*1} \ l'_{*2} \ \dots \ l'_{*n}] = [Ll'_{*1} \ Ll'_{*2} \ \dots \ Ll'_{*n}] = [e_1 \ e_2 \ \dots \ e_n].$$

Skupmy się na k -tej kolumnie.

Dla kolejnych $1 \leq i < k$ mamy $L_{i*}l'_{*k} = 0$, czyli z zerowości pierwszych $i-1$ wierszy l'_{*k} i zerowości kolumn dalszych niż i wiersza L_{i*} mamy $L_{ii}l'_{ik} = 0$. Skoro $L_{ii} = 1$, to $l'_{ik} = 0$.

Podobnie mamy $L_{k*}l'_{*k} = 1$, więc $L_{kk}l'_{kk} = 1$ i $l'_{kk} = 1$.

Zatem L' jest dolnotrójkątna z jedynkami na przekątnej.

(b)

Niech L to macierz dolnotrójkątna z jedynkami na przekątnej.

Niech L_j to macierz powstała poprzez wyzerowanie w L wyrazów pod przekątną, poza kolumną j . Są to macierze operacji wierszowych – dodawania wielokrotności wierszy mnożonej macierzy do wiersza j . Odwrotność L_j powstaje poprzez negację wyrazów poza przekątną.

Mamy $L = L_1 L_2 \dots L_n$ i $L^{-1} = L_n^{-1} L_{n-1}^{-1} \dots L_1^{-1}$, ten iloczyn jest łatwy do obliczenia, bo to tylko operacje wierszowe.